

ВЕЛНЕС-СПОЖИВАННЯ ЯК ІНДИКАТОР ЕКОНОМІКИ ДОБРОБУТУ

У статті розкрито сутність велнес-споживання як ключового індикатора вимірювання рівня добробуту. Зазначено, що трансформаційні перетворення глобального середовища зумовлюють зміни у структурі споживчих потреб. У зв'язку з цим зростає попит на товари та послуги велнесу, які призначені підтримувати фізичне та ментальне здоров'я.

Мета статті полягає в обґрунтуванні впливу велнес-споживання на показники економіки добробуту.

Методологія дослідження ґрунтується на поєднанні традиційних, зокрема оцінці ВВП на душу населення, індексу людського розвитку, та альтернативних підходів до оцінки рівня добробуту. У статті використано статистичні методи дослідження. По-перше, проведено нерівномірне аналітичне групування країн за рівнем ВВП та розраховано рівень велнес-споживання для країн з високим, середнім та низьким рівнем добробуту. По-друге, побудовано кореляційно-регресійну модель взаємозв'язку ВВП і велнес-споживання на душу населення.

За результатами дослідження визначено рівень велнес-споживання в Україні, що становить майже 6% від ВВП. Встановлено, що в країнах з високим рівнем добробуту між велнес-споживанням і ВВП має місце слабкий зв'язок, що доводить вплив інших факторів. Доведено, що рівень велнес-споживання є своєрідним індикатором якості життя, від якого залежить рівень розвитку суспільства, а також формування споживчих цінностей і потреб.

Таким чином, доведено, що велнес-споживання може формувати підґрунтя для підвищення рівня добробуту. Рівень велнес-споживання ідентифікує не лише соціально-економічні, а й культурні і політичні аспекти розвитку, завдяки чому виступає комплексним індикатором якості життя та зрілості суспільства як основи його добробуту.

Ключові слова: велнес-споживання, потреби, економіка добробуту, ВВП, індекс людського розвитку, велнес-економіка, фізичне та ментальне здоров'я, екологічні товари.